

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 30. Joannes Cosmas Andronicum anathemate ferit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIV. A. C. 1303. 6. 3. tiis aliorum præfero. At non effecit, ut inter Præsules de receptione Athanasii conveniret. Igitur Joannem Cosmam adire statuit cessurum sperans eo magis, quod ab ipso invitatus esset ad colloquium, atque tempus idoneum videretur: erat enim hebdomas Sexagesimæ, ut nos dicimus, Tyrophagiæ, ut Greci vocant, hoc anno 1303 die lunæ 18 Febr. coeptæ, qua etiamnum licet cibis lacte confectis uti.

§. XXX.

Joannes Cosmas Andronicum anathemate ferit.

Imperator cum tribus Episcopis in cenobium, ubi Joannes Cosmas agebat, delatus ab eo petiit, ut ipsi pacem & reverentiam a Superis precaretur. Rogatus, an eum agnosceret Patriarcham, affirmavit, seu noxiam ob verecundiam, seu alia de causa. Et ego, agebat Cosmas, si Patriarcha sum, Sanctissimæ Triadis nomine a sacris submoveo illum, qui vult aut volet Dominum Athanasium contumtuere Patriarcham. Imperator pudore suffusus, ne verbulo quidem subjuncto abiit, ac Episcopis se comitantibus iram declaravit suam, eos contumeliæ sibi factæ affines cum Cosma collusisse suspicans.

cans: Postero die convocatis Episcopis, quos in consilium adhibere consueverat, quid factum esset, exposuit, se circumventum conquerens. Sed studium reducendi Athanasii, & applicationem animi ad res ecclesiasticas distulit ob Imperatricem Theodoram matrem suam secunda jejunii verni hebdomade mortuam, ac propter nuptias Despotæ Joannis filii sui statim post Pascha celebratas, quod hoc anno in septimum Aprilis incidit.

Sæcul. XIV.
A. C. 1303.

c. 4.

c. 5.

Andronicus his a curis liber congregare rursus Episcopos, ac de anathemate Cosmæ consulere coepit. Aliqui dicebant id habere vim, quia is etiam tum nominaretur in precibus publicis, & Imperator ipse eum agnovisset Patriarcham: alii jam Cosmæ palam adversantes nitebantur ejus abdicatione ac juramento; & anathema esse nullum contendebant. Andronicus interim eos urgebat, ut reciperent Athanasium; atque mittebat sæpe, qui Cosmam flecteret. Qui reipsa placatus Imperatori scriptum misit, quo anathema retexerat, sed sine consensu in restitutionem Athanasii. Subscribens se nuncupabat Abbatem Joannem.

c. 6.

Hoc scriptum Imperator accepit die Veneris 21 Junii an. 1303, & primo duntaxat Episcopis quibusdam monstravit:

L 1 5 vit:

Sæcul. XIV. vit: tum voluit Præsules omnes proxi-
 ma die sabbati & dominica convenire
 A.C. 1303. in templum Apostolorum, & sic agere,
 ut sentirent idem, quia res haud posset
 c. 7. duci longius. Coierunt, sed neutquam
 v. Maur. concordarunt. Quod edoctus Impera-
 David. p. 37. tor conscendit equum media die domini-
 ca 23 ejusdem mensis, & ad templum A-
 postolorum venit: ubi diu locutus Epis-
 copis, quod eos nequire in concordiam
 adduci cerneret, cum fautoribus Atha-
 nasii monasterium Cosmidion, in quo
 hic erat, petiit. Cum is Pontificum ritu,
 quantum fieri poterat, ornatus esset, pe-
 dites inter nimium aëris calorem adie-
 runt templum cum Clericis obvis, &
 populo superveniente. Hoc modo A-
 thanasius ad Sedem Constantinopolita-
 nam reductus est. At dimidia pars Ep-
 iscoporum, & de monachis maximi æs-
 timatis ac de Clero aliqui firmiter sta-
 tuerunt nullam cum eo communionem
 habere. Patriarcha Joannes Cosmas
 adornato clam itinere postridie haud fa-
 lutato Imperatore profectus Sosopolim
 se recepit, ut totum doceret orbem, se
 ab Ecclesia sua abiisse invitum, & ab-
 sentia suæ tribuenda esse mala Imperium
 affligentia.

Nicéph.
 Greg. lib. 7.
 c. 1. n. 4.

Quo tempore Andronicus Athana-
 sium Constantinopolitanum in pristinam
 dignitatem restituere impensissime cona-
 batur,

batur, & summis efferebat laudibus, A. Sæcul. XIV.
 thanasius Patriarcha Alexandrinus, qui A.C. 1303.
 hunc non amabat, quodam die Impera-
 tori hanc dicebat fabulam. Quidam cori-
 rarius habebat felem omnino candidam,
 quæ quotidie soricem ei afferebat. Hæc
 felis forte cecidit medium in lacuscu-
 lum, cui Dominus ejus immiserat li-
 quorem denigrando corio suo utilem.
 Cam inde tota nigra emerisset, sorices
 credebant eam induisse vestem mona-
 sticam, ideoque nullas carnes comestu-
 ram amplius. Ergo quaquaversus am-
 bulare fidenter, ubique nares consulere,
 & quærere alimentum. Felis tantum
 prædæ venaticæ videns, quia omnem
 simul capere non poterat, duobus con-
 tenta soricibus lautum sibi epulum para-
 vit. Subducti fuga reliqui mirabantur
 eam pejorem factam, postquam amictum
 sumpsisset monasticum. Metuo, adde-
 bat Patriarcha Alexandrinus, metuo, ne
 Athanasius pro prædictione sua reductus
 ferociorem se præbeat ac duriorẽ,
 quam antea. Hanc conjecturam com-
 probavit eventus.

§. XXXI.

S. Ivo.

Hoc anno obiit S. Ivo suo tempore Bri-
 tanniæ decus. Anno 1253 in dice-
 cesi